

CAPITO

29 januari 2021

Ja, ik geef het toe, ik ben ook binnen geweest in het Capitool. Maar voor u mij in denkbeeldige boeien slaat, het was niet op 6 januari 2021, maar een jaar of zestien daarvoor. En het was op een beschaafde manier, met een pasje en op afspraak met de voorzitter van de Commissie Landbouw en Handel van het Congres. En nee, er zijn geen beelden van, maar vermoedelijk is dit wel ergens genoteerd en staat dit in een archiefmap al die jaren stof te vangen.

Wel ja, het is een indrukwekkend gebouw, herinner ik me. Het wekt de indruk dat alles groots en machtig is, maar het ademt terzelfdertijd een soort geprefabriceerde geschiedenis uit. Zoals bij vele pompeuze staatsgebouwen is er overvloedig gebruik gemaakt van neoclassicistische elementen, met volop zuilen, architrafen, trygliefen, tympanons en methopen. Hoeveel kapitelen er in het Capitool zijn, zou een mooie quizvraag zijn, capito?

Voor de echte geschiedenis moet je wat verderop zijn, in het National Museum of American History. Daar zijn meer gegevens te vinden over de inheemsen die dit continent eeuwen bewoonden en beheerden. In de VS worden ze gelukkig meer en meer Native Americans genoemd, terwijl bij ons zelfs een kwaliteitskrant het onlangs nog over indianen had – deze historische blunder die aan Columbus wordt toegewezen, blijft zeer hardnekkig in ons taalgebruik.

Na meer dan 500 jaar uitbuiting en uitroeiing, waarbij de ondertussen “ingevoerde” Afro-Amerikanen zowat hetzelfde lot ondergingen, komt er voor het eerst een inheemse minister in de Amerikaanse regering. En één van de eerste beslissingen van de nieuwe president was het schrappen van een oliepijpleiding die dwars door één van de inheemse reservaten loopt, als teken dat hij het begrepen heeft, capito?

Het is een teken van hoop dat één van de grootste economieën, die al decennia zwaar verslaafd is aan fossiele brandstoffen, weer aanknoopt met de strijd tegen de klimaatopwarming. Ook al zaten er reeds heel wat bevoegdheden inzake energiebeleid bij de individuele staten, toch is het belangrijk voor de internationale afspraken dat het federaal beleid in de Verenigde Staten weer volop meedoet in de mondiale fora die de klimaatchaos willen aanpakken, capito?

In Amerika is er ongetwijfeld meer dan vier jaar tijd verloren gegaan in de verdere omschakeling naar hernieuwbare energie. Europa geeft de indruk van het op dat vlak al een hele tijd beter te doen. Toch blijven blunders in nationaal en regionaal energiebeleid opborrelen. Er wordt gegoocheld met miljarden – en zoals de traditie het wil wordt de schuld voor de factuur altijd naar een ander doorgeschoven, capito?

Ik besef ten volle dat achteraf beoordelen de goedkoopste manier is om gelijk te krijgen en dat er heel veel goede wil aan de dag is gelegd om bepaalde beleidsmaatregelen door te voeren. Maar blijkbaar is het bijzonder moeilijk om een consequent en coherent beleid op te zetten en vol te houden, zodat de transitie naar hernieuwbare energie zo snel mogelijk – en dus zo goedkoop mogelijk – kan worden gerealiseerd.

In de strijd tegen het Corona-virus slagen we er – grosso modo – in om de belangen van bepaalde drukkingsgroepen en individuen te overstijgen in functie van het algemeen belang en is er, dankzij de wetenschap, een oplossing in zicht. Nu nog zorgen dat die er voor iedereen komt.

In de strijd tegen de klimaatcrisis, waar één of meerdere vaccins geen oplossing zullen bieden, slagen bepaalde drukkingsgroepen en individuen er blijkbaar in om voortdurend de nodige verwarring te zaaien en wordt het algemeen belang, ondanks de pertinente vraag vanuit de wetenschap om ook hier drastisch in te grijpen, verder ondermijnd.

Het is dus meer dan tijd voor dat consequent en volgehouden beleid, capito?

Bart Bode